

Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?! (Jn 14, 5)

(Marko Rozkoš) Je veľmi nepríjemné spoznať, že som dezorientovaný. Na ceste, vo vedomostiach, v hodnotách, pravidlách, v živote. Ostáva iba dôverovať. Čím je život zložitejší, tým viac sa spolieham na dôveru. Komu dôverujem? Bulváru, presvedčivým ideológom, silným vodcom...? Ak chcem nájsť smer k svojmu domovu, k Otcovi, mal by som zachytiť Ježišove slová: „Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)